

A Pannon GSM a DANUBIA mecénása lett

A Pannon GSM és a DANUBIA Ifjúsági Szimfonikus Zenekar aláírta az idei 1998/99-es évad hangversenysorozatára vonatkozó főtámogatói szerződést több millió forint értékben.

A megállapodás fő célja a magyar zenei kultúrához való hozzájárulás, a fiatal zenei tehetségek felkarolása, pályakezdésük segítése. A mecénási szerepkör eddig sem volt idegen a Pannon GSM számára, hiszen már negyedik éve az egyik legkiemelkedőbb kulturális intézmény, a Magyar Nemzeti Galéria fő támogatója.

A DANUBIA Ifjúsági Szimfonikus Zenekar Magyarország legfiatalabb öntevékeny szimfonikus zenekara, mely 1993-ban alakult. Tagjai nagyrészt a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola legjobb hallgatói közül kerültek ki, akik jó néhányan hazai és nemzetközi versenyek győztesei, díjazottjai, – átlagéletkoruk alig haladja meg a húsz esztendőt. Az elmúlt szezon hangversenyein neves vendégművészek működtek közre a zenekarral. Így Kocsis Zoltán, Rico Saccani, Vásáry Tamás mellett a szólisták is felsőfokon nyilatkoztak a „korban ifjúsági, hangzásban profi” együttesről.

A zenekar célkitűzése, hogy ötvözze a fiatalos temperamentumot és lelkesedést a legmagasabb művészi színvonalalal. A zenekar művészeti vezetője, Héja Domonkos az idén elnyerte a Magyar Televízió IX. Nemzetközi Karmester-versenyének fődíját és közönségdíját. A fiatal karmester a Művelődésügyi Minisztérium Solti György díja mellett 19 meghívást kapott az ország vezető zenekaraitól és különböző fesztiváloktól, valamint a Tokyo City Philharmonic Orchestra-tól. Az ifjú tehetség, annak ellenére, hogy már újabb versenyekre készül, legfontosabb feladatának ma is a DANUBIA Zenekar vezetését tartja.

Az együttes – hasonlóan a tavalyi évadhoz – ismét hét előadást kínál a közönségnek, melyből négyet Héja Domonkos vezényel. A másik három koncertet olyan világhírű művészek neve fémjelzi, mint Wolfgang Gönnenwein, Lukács Ervin és Kocsis Zoltán. Az együttes évadnyitó hangversenyére 1998. október 9-én kerül sor a Zeneakadémián. A koncertek repertoárjában egyaránt hallhatóak vonós zenekari darabok, oratóriumok, népszerű klasszikusok és zenei csemegék, így a zeneértő közönség remélhetőleg ugyanolyan elégedett lesz a DANUBIA Zenekarral, mint az előző évadban.

DIRIGENSEK ISKOLÁJA

(*PROF. JURIJ SZIMONOV KARMESTERKURZUSA*)

A Miskolci Szimfonikus Zenekar Szék-háza „Dirigens Iskolává” alakult át, 1998. június 29-július 10.-ig, mert itt került megrendezésre immáron harmadik alkalommal prof. Jurij Szimonov karmesterkurzusa.

Tizenhat ország 21 képviselője mondhatta magát szerencsésnek, hiszen őket egy előzetes referenciaanyag megtekintése után választotta ki Szimonov professzor, s így ők aktív formában vehettek részt a foglalkozásokon. Délelőttönként 3 órát dolgozhattak intenzíven a Miskolci Szimfonikus Zenekarral a karmesterek, majd délután 4-5 órán keresztül a művek technikai- és zenei előkészítése volt a következő nap zenekari próbájára zongorakísérettel.

A kurzus tematikája a zenekarok repertoárján szereplő, gyakran előadásra kerülő koncertdarabok nehéz részleteinek megoldási módjai, ezek elemzése, s gyakorlása. Szimonov professzor először bemutatta a tételt, a megoldási le-

hetőségeket, különböző verziókat, majd a kényes részeket kiemelte koncepcionálisan megoldva. A zenekari – és délutáni műelemző órák is kellemes hangulatban, oldott atmoszférában zajlottak.

A Miskolci Szimfonikusok a megszokott magas nívón muzsikáltak, s a

más-más felkészültségű és kvalitású karmesterekhez alkalmazkodva jutottak közös nevezőre. Meg kell említeni a zenekar művészeti vezetőjének, Kovács Lászlónak prominens munkáját is. A délutáni foglalkozások színvonalához méltóképpen hozzájárult a két nagyszerű zongoraművész, karmester Kaposi Gergely, és Szennai Kálmán.

A programban Beethoven III. szimfónia IV. tétele, Mozart-szimfóniák II. és III. tétélei, Schumann IV. szimfónia I. tétéle, Berlioz Fantasztikus szimfónia – I. tétéle, Brahms-szimfóniák III. tétélei, Dvorak: Újvilág szimfónia, Rimszkij-Korszakov: Seherezádé III. tétel, Csajkovszkij V. szimfónia II. tétéle, Muszorgszkij: Egy éj a kopár hegyen, és Wagner Tannhauser nyitánya szerepelt.

Magyarországot az idén is három tehetséges fiatal képviselte: Csurgó Tamás, Héja Domonkos a Magyar Televízió Rt. IX. Nemzetközi Karmesterverseny győztese és Rác Márton.

A „Zenekar kedvence” kitüntetést és díjat a lett operakarmester, Vaicis Normunds vehette át, aki hallatlan profizmusról tett tanúbizonyságot a próbák során.

Július 5-én a Majális Park színpadán tartottak Promenádkoncertet.

A Nemzetközi Karmesterkurzus résztvevői dirigálták a Szimfonikusokat. A műsorban népszerű és közkedvelt darabok csendültek fel, mint például Strauss-polkák, indulók, Brahms Magyar Tánccok, és Ragtime-ok. A rendkívül hangulatos, sok tréfával tarkított piknik nagylétszámú közönséget vonzott a szabadba, a kissé hűvös idő ellenére is.

A mesterkurzus zárókoncertjére július 10-én került sor a Miskolci Nemzeti Színház Szabadtéri színpadán, ahol Jurij Szimonov Beethoven Hármaversenyét, és Dvořák Újvilág szimfóniáját dirigálta. Elragadóan, virtuózan szólalt meg mindkét mű, az érzelmi mélységek teljes feltárásában. A Hármaverseny kiváló szólistái: Szabadi Vilmos – hegedű, Szergej Kaljanov – cselló és Kovács László – zongora kifinomult zeneiségükről tettek bizonyágot.

Szimonov alkot, valami egészen egyedülállót hoz létre. Elmélyült zeneisége, fölényes technikai bravúrja, és humanitása, mely összetart zenekart, karmestereket, akik a Föld különböző pontjairól jönnek, s mégis megértik egymást, segítenek

a másoknak, nincs bennük a rivalizálásnak piciny szikrája sem. Az elmaradhatatlan mosoly, mely áthidalja a két ember közötti nehézséget. Elmondása szerint a karmester egy hittérítő misszionárius.

„Irányítani kell őket, hogy azt csinálják, amit a karmester akar, de az csak úgy lehetséges, hogy a dirigens birtokában van olyan technikai tudásnak és zeneiségnek, hogy a zenét szolgálja a legteljesebb alázattal.”

Ehhez az irányító szerephez kaptak segítséget a tanulmánygyógyó ifjú művészek zeniális mesterüktől Szimonov professzortól.

Találkozunk 2000-ben a IV. Nemzetközi Karmesterkurzuson!

Lukács Mónika

POSTÁNKBÓL

Az érdekvédelem útjai, avagy mi történik a MATÁV Szimfonikus Zenekar háza táján?

Hatalmas érdeklődéssel olvastam a Zenekar '98. júniusi számában az érdekvédelem útvesztőiről íródott helyzetelemzést (a Nemzeti Filharmonikusokról, ill. a Rádiózenekarról), valamint a zenekari érdekvédelmi munka nehézségeit és alapvető igazságait tartalmazó cikket. Ekkor gondoltam át: vajon hogyan is működik ez nálunk?

1990-től szakszervezeti funkciót töltek be a zenekarnál. 1992-ben üzemi tanácsstaggá (zenekarunknál ezt mi Zenekari Bizottságnak hívjuk) majd 1995-től a zenekar Kuratórium képviselőjévé választottak. Közben 4 évig tagja voltam a Művészeti Tanácsnak is. Természetesen nem dicsekvésnek szántam az előző felsorolást, csupán érzékeltetni kívántam: 1990 óta rengeteg időt és energiát fektetnek a zenekari érdekvédelmi munkába, aminek eredményeként úgy érzem pontosan le tudom írni: **milyen az érdekvédelem útja, avagy mi történik a MATÁV Szimfonikus Zenekar háza táján?**

Zenekarunk 1990. január 1-je óta

alapítványi formában működik. Eleinte a Magyar Posta és a Műsorszóró Vállalat is támogatott bennünket, 1992. nyarától már csak a MATÁV finanszírozza működésünket. Fenntartónk új székházat építtetett nekünk, a Páva utcai Zeneházat. 1995. május 3-ától ez lett új otthonunk. Azt hiszem kiváló módon mutat példát az ország tehetős cégeinek a MATÁV, remélem lesznek is követői minél előbb. Az alapítványi működésből adódóan szükséges volt egy Szervezeti és Működési Szabályzatot készítenünk. Mint általában, nálunk sem ment zökkenőmentesen ezen első SZMSZ megalkotása. Bizony több évet vett igénybe, míg végül 1996. január 1-jén életbe léphetett.

Tartalmazza az Alapítvány működésével kapcsolatos összes jogi szabályozást, a dolgozók alkalmazásának, felmentésének körülményeit, a Kuratórium és a betöltött állások feladatait, hatásköreit, a Művészeti Tanács és a Társlati Ülés jogköreit. A Zenekari

Bizottság, mint Üzemi Tanács és a szakszervezet működésére a Munka törvénykönyvében leírtakat alkalmazzuk.

Kollektív Szerződésünk mindig volt, „postás” múltunkból eredően a Postai és Hírközlési Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének tagjaként, 1997. nyarától pedig a MATÁV tagjaként mindig tartoztunk, ill. tartozunk valamely nagy szakszervezethez. Ez természetesen nemcsak az üdülések szempontjából jelent számunkra előnyt, (noha ez sem megvetendő) hanem az érdek-képviselési pozíciót erősíti a jogi háttérrel is biztosító nagy szakszervezethez való tartozás. A saját problémáinkat nekünk kell(ett) megoldanunk, de a Magyar Posta, ill. a MATÁV Kollektív Szerződésében elért eredmények (sokszor kisebb mértékkel) többnyire a zenekari KSZ-be is bekerültek.

Az 1997-es év igen nagy változásokat hozott életünkben. Medveczky Ádám utódjaként februárban Ligeti